

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 7C/271/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815205790
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Srogončíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2018:5815205790.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo sudkyňou JUDr. Miriam Srogončíkovou v právnej veci žalobcu: Z.. Bc. S. F., nar. X.X.XXXX, C. XXX, zastúpený splnomocneným zástupcom: JUDr. Tomáš Pukaj, advokát so sídlom Hviezdoslavovo námestie 1661, 026 01 Dolný Kubín, proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, Štúrova 2, 812 85 Bratislava, v konaní o zaplatenie 1500 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I./ Súd žalobu **z a m i e t a**.

II./ Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100 %, ktoré budú vyčíslené v uznesení, vydanom po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou súdu 5. 10. 2015, zmenenou dňa 2. 5. 2016 žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu škodu 500 EUR, nahradiť nemajetkovú ujmu vo výške 1000 EUR, ako aj zaplatiť úroky z omeškania 5,05% ročne zo sumy 500 EUR od 5. 6. 2015 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že uznesením OR PZ Dolný Kubín ČVS: ORP-87/OVK-DK-2013 zo dňa 19. 2. 2013 bolo voči nemu začaté trestné stíhanie a súčasne mu bolo vznesené obvinenie za prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 2 Trestného zákona. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca sťažnosť, ktorú prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo zamietol ako nedôvodnú. Následne prokurátor podal na žalobcu obžalobu na tom skutkovom základe, že v trestnom konaní pred súdom po uložení prísahy uviedol nepravdu o okolnosti, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie. Žalobca bol od začiatku presvedčený o svojej nevine, keďže v trestnom konaní vypovedal o skutočnostiach, ktoré videl. Tieto skutočnosti neboli ani v rozpore so súdom zistenou skutočnosťou, preto bol prekvapený, že ho Okresný súd Námestovo rozsudkom č.k. 6T/70/2013-320 zo dňa 21. 1. 2014 odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, ktorý podmienene odložil a určil skúšobnú dobu 24 mesiacov. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline rozsudkom sp.zn. 3To/74/2014 zo dňa 10. 7. 2014 zrušil uvedený rozsudok okresného súdu a žalobcu oslobodil spod obžaloby z dôvodu, že skutok nie je trestným činom. Krajský súd v Žiline vo svojom rozsudku poukázal na skutočnosť, že v danom prípade nebolo dostatočne preukázané, že žalobca úmyselne ako svedok pred súdom uviedol nepravdu. Žalobcovi bola nezákonným rozhodnutím orgánov činných v trestnom konaní - uznesením o vznesení obvinenia, na základe ktorého bola prokurátorom podaná obžaloba, spôsobená škoda vo výške 500 EUR, ktoré žalobca zaplatil advokátovi JUDr. L. Jančimu - konateľovi Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Jančí, s.r.o. so sídlom Ružomberok, Dončova 145/21, dňa 5. 9. 2013. Návrhy a závery uvedené v jeho právnom rozbere boli následne použité v trestnom konaní a podľa názoru žalobcu výrazne zasiahli do ďalšieho konania vo veci trestného stíhania žalobcu, hoci až odvolacieho. Náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 1000 EUR spočíva v tom, že žalobca bol pred začatím trestného stíhania považovaný za čestného, poctivého a bezúhonného človeka. Vznesením obvinenia a rozsudkom Okresného súdu

Námestovo sa jeho spoločenské postavenie výrazne zhoršilo, klesol v očiach svojich spoluobčanov, bol považovaný za kriminálnika, klamára, čo sa neskôr odzrkadlilo v jeho spoločenskom a pracovnom živote počas komunálnych volieb. Pred začatím trestného stíhania bol žalobca starostom obce C. a svoju funkciu vykonával riadne, poctivo a zodpovedne. Rok a pol pred voľbami bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie, dňa 21. 1. 2014 bolo posledné pojednávanie s vyhlásením odsudzujúceho rozsudku, čo bolo uverejnené aj na stránke Ministerstva spravodlivosti SR, avšak nikdy tu nebolo zverejnené, že odvolací súd žalobcu spod obžaloby oslobodil. V očiach občanov žalobca prestal byť bezúhonný, čo sa prejavilo aj tým, že hoci bol dňa 10. 7. 2014 vydaný oslobodzujúci rozsudok, v deň komunálnych volieb dňa 7. 11. 2014 bolo na internete uverejnené spomínané oznámenie o pojednávaní dňa 21. 1. 2014, t.j. takmer 10 mesiacov pred uskutočnením volieb a po tom, čo bol žalobca oslobodený spod obžaloby. Žalobca je presvedčený, že práve na základe tohto oznámenia neuspel v komunálnych voľbách v roku 2014. Vzhľadom na závažnosť následkov v spoločenskom postavení a uplatnení, v pracovnom aj súkromnom živote žalobcu nie je iba samotné konštatovanie porušenia práva dostatočným zadosťučinením, preto si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1000 EUR. Žalovaná odmietla právo žalobcu uspokojiť.

2. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a oboznámením listinných dôkazov, založených v súdnom spise a dospel k záveru, že žalobe nemožno vyhovieť.

3. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ zákon „)

(1) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. f/ zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

Podľa § 6 ods. 1 zákona ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 17 zákona:

(1) Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

(2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

(3) Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

(4) Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

4. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že žalobca sa voči žalovanej domáha náhrady škody 500 EUR a náhrady nemajetkovej ujmy 1000 EUR, ktoré mu vznikli nezákonným rozhodnutím orgánu štátu - uznesením o vznesení obvinenia OR PZ Dolný Kubín ČVS: ORP-87/OVK-DK-2013 zo dňa 19. 2. 2013, ktorým bolo voči nemu začaté trestné stíhanie a súčasne mu bolo vznesené obvinenie za prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 2 Trestného zákona. Medzi sporovými stranami nebolo sporné, že žalobcovi bolo uvedeným uznesením vznesené obvinenie pre trestný čin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 2 Trestného zákona, na žalobcu bola podaná obžaloba, prvostupňovým súdom bol za tento trestný čin odsúdený a na základe svojho odvolania bol odvolacím súdom oslobodený spod obžaloby.

Žalovaná sa proti žalobe bránila tým, že k trestnému stíhaniu žalobcu došlo na základe dôvodného podozrenia, že žalobca uvedený prečin spáchal a postup vyšetrovateľa aj prokurátora pri vydaní uznesenia a pri podaní obžaloby bol zákonný. Ani jeden z orgánov verejnej moci nevydal nezákonné rozhodnutie, resp. nepostupoval nesprávne; jednoducho došlo k situácii, ktorú Trestný poriadok predvída a pripúšťa, t.j. trestné konanie bolo skončené inak, než odsúdením obžalovaného. Ak by to malo byť inak, potom by štát neniesol zodpovednosť za nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup, ale za „výsledok trestného konania.“ Žalovaná ďalej uviedla, že je nepochybné, že vznesenie obvinenia, resp. podanie obžaloby zasiahne do osobnostnej sféry fyzickej osoby a spôsobí jej ujmu, ale aby táto mohla byť predmetom odškodnenia z dôvodu nezákonného rozhodnutia, musí byť splnená podmienka, aby táto zákonná povinnosť bola vykonaná v rozpore so zákonom. Žalovaná poukázala v tomto smere na nález ÚS SR sp.zn. II ÚS 63/2013-50 zo dňa 13. 11. 2013, nález ÚS ČR sp.zn. III ÚS 165/2002 a rozhodnutie ESLP vo veci Lavrechov proti ČR, ktoré uvádza, že skutočnosť, že obvinený bol spod obžaloby oslobodený sama osebe neznamená, že jeho trestné stíhanie bolo nezákonné alebo od počiatku vadné. Žalovaná mala výhrady aj k náhrade škody 500 EUR, ktorú si žalobca uplatnil. Uviedla, že JUDr. Janči nebol obhajcom žalobcu v trestnom konaní, t.j. v danom prípade nejde o trovy obhajoby. Z faktúry, ktorú žalobcovi vystavil JUDr. Janči, ani nevyplýva, akým spôsobom bola vypočítaná cena 500 EUR ako cena za poskytnutie právnych služieb a nie je z nej zrejmé, ani za aké právne služby bola žalobcovi vystavená. Právna pomoc, na ktorú má obvinený právo v trestnom konaní, je upravená v Trestnom poriadku a jej jedinou formou je činnosť obhajcu. V trestnom spise sa nikde nenachádza splnomocnenie pre JUDr. Jančiho podľa § 39 ods. 1 Trestného poriadku, ani opatrenie o jeho ustanovení súdom podľa § 40 ods. 1 Trestného poriadku. Žalobcovi bola v trestnom konaní ustanovená obhajkyňa JUDr. Lena Kozáková, ktorá svoje procesné oprávnenia aj reálne vykonávaná. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú si žalobca uplatnil, tak žalobca nepreukázal, že by existovala príčinná súvislosť medzi jeho trestným stíhaním a neúspechom v komunálnych voľbách a celkovo jeho tvrdenia o zhoršení jeho spoločenského postavenia v súvislosti s trestným stíhaním sú len jeho tvrdenia bez akéhokoľvek relevantného dôkazu.

Súd obranu žalovanej akceptoval. Stotožnil sa s tvrdením žalovanej, že nie je možné automaticky každé uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré nevyústilo do právoplatného odsudzujúceho rozsudku, pokladať za nezákonné rozhodnutie. Požiadavky na vznesenie obvinenia a na právoplatné odsúdenie osoby sú totiž odlišné. Pre vznesenie obvinenia postačuje, že zistené okolnosti nasvedčujú tomu, že bol spáchaný trestný čin a na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že tento čin bol spáchaný určitou osobou. Preukázanie viny obžalovaného je už vecou dokazovania vykonávaného pred súdom. Žalobca síce tvrdil, že podal sťažnosť voči uzneseniu o vznesení obvinenia a táto bola zamietnutá, svoje tvrdenie však ani nepreukázal relevantnými dôkazmi. Žalobca ani nekonkretizoval, v čom spočívali dôvody jeho údajnej sťažnosti. Jeho tvrdenie o nezákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia je tak prakticky nepreskúmateľné. Z rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 3to/74/2014 zo dňa 10. 7. 2014, ktorým bol žalobca oslobodený spod obžaloby, vyplýva, že žalobca pod hrozbou prísahy a po riadnom poučení dňa 13. 9. 2012 na hlavnom pojednávaní pred Okresným súdom Námestovo v trestnej veci proti S. O. (sp.zn. 4T/46/2012) uviedol, že z okna kancelárie starostu obce C. videl, ako po slovnej roztržke pán O. odišiel od pána K., ktorý sa zapotácal, potkol alebo zakopol o chodník a narazil tvárou o zábradlie pred živým plotom, po čom sa postavil, chytil si rukami tvár a odpotácal sa do krčmy, pričom žiadnu krv na ňom nevidel. Okresný súd toto tvrdenie považoval za nepravdivé, pretože S. O. bol právoplatne odsúdený za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. V pôvodnom konaní obžalovaného S. O. boli v prípravnom konaní zadovážené a na hlavnom pojednávaní okresným súdom vykonané dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporovali a ďalej

v rozsudku krajský súd uvádza, že nie je neobvyklé, že viacerí svedkovia, ktorí sledujú istú udalosť, túto udalosť opisujú rozdielne. Krajský súd v tomto rozsudku označil svedeckú výpoveď žalobcu za nevierohodnú, podľa jeho názoru však nebolo dostatočne preukázané, že žalobca ako svedok úmyselne uviedol nepravdu. Aj z tohto odôvodnenia rozsudku, ktorým bol žalobca oslobodený spod obžaloby, je zrejmé, že začatie trestného stíhania voči nemu nebolo nezákonné, pretože aj krajský súd, hoci ho v konečnom dôsledku spod obžaloby oslobodil, považoval jeho svedeckú výpoveď za nevierohodnú. Je potom logické, že vyšetrovateľovi, ktorý vzniesol žalobcovi obvinenie, sa svedecká výpoveď žalobcu dôvodne mohla javiť ako úmyselne nepravdivá. Oslobodenie žalobcu spod obžaloby bolo teda skutočne výsledkom rozhodovacej činnosti súdu v rámci voľného hodnotenia dôkazov a teda bez ďalšieho nemožno konštatovať, že by uznesenie o vznesení obvinenia bolo nezákonné.

Súd preto dospel k záveru, že nakoľko nie je splnený základný predpoklad pre priznanie zodpovednosti za škodu alebo nemajetkovú ujmu, a to existencia nezákonného rozhodnutia orgánu verejnej moci resp. jeho nesprávny úradný postup. Súd preto žalobu zamietol.

Nad rámec tohto odôvodnenia však súd uvádza, že s obranou žalovaného k žalobe možno súhlasiť aj v ďalšom, a to konkrétne ohľadne toho, že žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi údajnou škodou 500 EUR, ktorá spočíva v odmene advokáta JUDr. Jančího za vypracovanie právneho rozboru, s jeho trestným stíhaním. Žalobca síce súdu predložil právny rozbor trestnej veci, vypracovaný JUDr. Ladislavom Jančim zo dňa 3. 9. 2013 a faktúru č. 2013/67 na sumu 500 EUR, vystavenú týmto advokátom, z obsahu tejto faktúry však nevyplýva, za čo bola vystavená, keď v texte sa uvádza len : „ Na základe Zmluvy o poskytovaní právnych služieb Vám v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov účtujem odmenu za poskytnuté právne služby „ . Predovšetkým však je podstatnou skutočnosťou, že JUDr. Ladislav Janči nebol obhajcom žalobcu v trestnom konaní; žalobca mal obhajkyňu, ktorú mu ustanovil súd. Žalobca potom nepreukázal, že by suma 500 EUR, ktorú vyplatil JUDr. Jančimu, bola účelne vynaložená na jeho obhajobu v trestnom konaní. Pokiaľ tvrdil, že z tohto právneho rozboru citoval vo svojom odvolaní proti prvostupňovému rozsudku a že práve obsah jeho odvolania v rozhodujúcej miere prispel k vydaniu oslobodzujúceho rozsudku, toto svoje tvrdenie nepreukázal. V rozsudku krajského súdu, ktorým bol žalobca spod obžaloby oslobodený, krajský súd len stručne uvádza, že v odvolaní žalobca uviedol, že v rámci svojej svedeckej výpovede v trestnej veci obžalovaného Petra Gavendu iba uviedol, čo z okna svojej kancelárie videl a počul; nemohol sa teda dopustiť trestného činu krivej výpovede a krivej prisahy. Z tohto stručného vymedzenia obsahu odvolania žalobcu a ani zo zvyšku odôvodnenia oslobodzujúceho rozsudku nemožno vyvodiť, že by práve obsah právneho rozboru, ktorý pre žalobcu vyhotovil JUDr. Janči, a ktorý sa podľa tvrdenia žalobcu premietol do obsahu jeho odvolania, mal byť rozhodujúcim pre rozhodnutie odvolacieho súdu o jeho oslobodení.

Žalobca neunesol dôkazné bremeno ani ohľadne vzniku nemajetkovej ujmy . Pôvodne žalobca tvrdil (v žalobe doručenej súdu 5. 10. 2015) , že nemajetková ujma mu bola spôsobená najmä tým, že utrpela jeho vážnosť a spoločenské postavenie medzi spoluobčanmi v obci C., v dôsledku čoho neuspel ako kandidát na starostu obce v komunálnych voľbách v roku 2014 , no po tom, čo žalovaná vo vyjadrení k žalobe poukázala na to, že nové voľby starostu sa konali po tom, čo bol žalobca miestnym referendum odvolaný z funkcie starostu obce, takže jeho neúspech v nadchádzajúcich voľbách bol pochopiteľný a bol len vyústením všeobecných nálad v obci a teda nemal s jeho trestným stíhaním nič spoločné, žalobca svoju argumentáciu zmenil a začal zdôrazňovať, že kvôli stresu, ktorý prežíval pre svoje trestné stíhanie mal zdravotné problémy ako zvýšený krvný tlak, nespavosť, zhoršenie nálady a že sa mu nedarilo nájsť si prácu takmer 4 roky, v dôsledku svojej poškodenej povesti. Žalobca nepreukázal, že by mu práve trestným stíhaním vznikli uvedené zdravotné problémy; z ním predložených dôkazov nevyplývalo, že by skutočne mal zvýšený krvný tlak, odkedy a čo je jeho príčinou, ani že by trpel nespavosťou a čo je jej príčinou. Podobne aj jeho tvrdenie o nemožnosti nájsť si prácu v blízkosti svojho bydliska kvôli poškodeniu jeho dobrej povesti ostalo len v rovine jeho subjektívnych tvrdení.

5. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že ich priznal žalovanej, ktorá mala v konaní úspech.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 362 ods. 1 C.s.p.). Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde Krajskom súde v Žiline.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania stanovených v § 127 C.s.p. uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
  - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.